Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Samre Akova i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „EURO DAM-JAS" d.o.o. Lukavac, koga zstupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-3103-7/24 od 24.01.2025. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.08.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena na zaključak broj: 05-1-25-1-767-71/24 od 04.12.2024. godine, ugovornog organa JP Međunarodni aerodrom Sarajevo d.o.o. Sarajevo u otovrenom postupku za predmet nabavke - Gume za aerodromsku mehanizaciju. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 280,80KM kao i zahtjev za povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, bitnih povreda odredbi zakona i nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi ističe da je nezakonit stav tuženog da je ponuda tužitelja neprihvatljiva i nezakonita. Prigovara da je nejasno u kojem kontekstu je tužena ikako i cijenila žalbene prigovore, budući da je žalba odbačena zbog toga što tužitelj navodno nije aktivno legitimisan. Tužena smatra da je suština žalbe tužitelja zasnovana na osporavanju prihvatljivosti ponude drugog ponuđača, a ne na stvarno mogućoj primjeni ocjene prihvatljivosti njegove ponude. Međutim, smatra kako je jasno da je tužitelj izjavio žalbu na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 767-63/24 od 18.11.2024. godine i da je u toj žalbi osporavao neprihvatljivost svoje ponude. Tužena te prigovore nije ni cijenila već vrši ocjenu ponude tužitelja, iako je bila u obavezi odlučivati o žalbi izjavljenoj protiv zaključka o odbacivanju žalbe. Dalje ističe da je neprihvatljivo da ugovorni organ sam odlučuje da li je pondua tužitelja prihvatljiva ili ne, jer za to upravo i postoji tuženi organ kao

drugostepeni organ. Navodi da je preuzimanjem tenderskog dokumenta i odstavljanjem ponude, postao učesnik u postupku javne nabavke zbog čega ima pravni interes. Prigovara da je u osporenom rješenju izostalo valjano obrazloženje razloga tužitelj nije osporavao samo ponudu izabranog ponuđača. Tužena nije cijenila ni praksu na koju se pozvao tužitelj u žalbi, presude Suda BiH u kojim to slučajevima ponuđač žalitelj nema pravni interes odnosno presude koje se odnose na primjenu člana 97. Zakona o javnim nabavkama BiH. Slijedom svega navedenog predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak tuženom i obaveže ga na naknadu troškova upravnog sproa u iznosu od 380,80KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije iz razloga iznesenih u spisu predmeta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama propisanim članom 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je Ured za razmatranje žalbi BiH odbio žalbu tužitelja, ocijenivši da je ugovorni organ njegovu ponudu pravilno ocijenio neprihvatljivom, budući da ponuđena cijena od 53.532,25 KM prelazi procijenjenu vrijednost predmetne javne nabavke od 49.900,00 KM bez PDV-a, odnosno planirana novčana sredstva ugovornog organa. Pozivajući se na definiciju neprihvatljive ponude iz člana 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, kao i na Pravilo o uslovima i načinu korištenja e-aukcije i stav Agencije za javne nabavke, tuženi je zaključio da se ponuda čija cijena prelazi planirana sredstva smatra neprihvatljivom te ne može biti predmet daljnjeg razmatranja niti učestvovati u e-aukciji. Polazeći od toga, tuženi je ocijenio da tužitelj nije mogao steći aktivnu legitimaciju za osporavanje prihvatljivosti ponude izabranog ponuđača, jer eventualno prihvatanje njegovih žalbenih navoda ne bi moglo dovesti do dodjele ugovora tužitelju niti bi moglo otkloniti neprihvatljivost njegove ponude. Slijedom navedenog, tuženi je zaključio da nisu ispunjene pretpostavke iz člana 97. Zakona o javnim nabavkama za meritorno odlučivanje o žalbi, zbog čega je žalba odbijena, uz odbijanje zahtjeva za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka i naknade troškova postupka a konačna odluka donesena na osnovu odredbe člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno nakon pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica, pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Kad zaprimi žalbu, ugovorni organ, u skladu sa članom 100. stav (1). Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14 do 50/24), u daljem tekstu ZJN, utvrđuje blagovremenost, dopuštenost i da li je žalba izjavljena od ovlaštenog lica. Zatim, ako utvrdi da je neblagovremena, nedopuštena ili uložena od neovlaštenog lica, odbacit će žalbu zaključkom. Protiv ovog zaključka, žalitelj ima pravo podnijeti žalbu URŽ-u, u roku od 10 dana od dana zaprimjanja zaključka.

Kako to proizilazi iz predmetnih spisa u postupku predmetne javne nabavke, Komisija za javne nabavke izvršila je otvaranje, a potom i analizu i ocjenu pristiglih ponuda. Uvidom u ponudu tužitelja, utvrđeno je da je ponuđena cijena iznosila

53.532,25KM, što je više od procijenjene vrijednosti javne nabavke koja iznosi 49.200,00KM, odnosno iznad planiranih i osiguranih novčanih sredstava ugovornog organa, predviđenih za ovu namjenu. Članom 2. stav (1) tačka l) 2) ZJN, izričito je propisano da je ponuda neprihvatljiva ukoliko njena cijena *„prelazi planirana odnosno osigurana novčana sredstva ugovornog organa za nabavku"*. Činjenica da je predviđena e-aukcija ne mijenja niti pravno sanira ovu neprihvatljivost. Prema važećim podzakonskim aktima i utvrđenoj praksi, elektronska aukcija se zakazuje isključivo za ponude koje su u fazi evaluacije ocijenjene kao kvalifikovane i prihvatljive. Ugovorni organ nema zakonsko uporište da u sistem e-aukcije unese ponudu koja je u startu neprihvatljiva, s ciljem da se ona kroz e-aukciju eventualno spusti u okvire budžeta. Faza ocjene prihvatljivosti strogo prethodi zakazivanju e-aukcije, te je ugovorni organ bio dužan eliminisati takvu ponudu prije otvaranja e-aukcije, što je i učinjeno.

Aktivna legitimacija u postupcima javnih nabavki, u skladu sa članom 97. ZJN, primarno pripada privrednom subjektu koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora i koji učini vjerovatnim da je pretrpio ili mogao pretrpjeti štetu zbog postupanja ugovornog organa. U konkretnoj pravnoj situaciji, ponuda tužitelja je zakonito i pravilno odbačena kao neprihvatljiva zbog prelaženja osiguranih finansijskih sredstava. Ugovorni organ je cijenio ovaj žalbeni prigovor od 29.11.2024. godine, te obrazložio iz kojeg razloga je ponuda tužitelja na samom početku bila neprihvatljiva. Budući da je ponuda eliminisana iz daljeg postupka na osnovu jasne zakonske odredbe, tužitelj nema i ne može imati realne izglede da u konačnici dobije predmetni ugovor. U tom smislu je i tuženi pravilno obrazložio pobijano rješenje kada navodi da tužitelj i ne osporava da je dostavio ponudu sa većim iznosom od procijenjene vrijednosti javne nabavke a ponuđač čija je ponuda s pravom odbačena kao neprihvatljiva gubi pravni interes za pobijanje daljih faza postupka (kao što je npr. izbor drugog ponuđača ili provođenje e-aukcije). S obzirom na to da tužitelj ne ispunjava osnovne zakonske uslove da njegova ponuda uopšte bude razmatrana, njemu ne može biti nanesena nikakva šteta odlukama ugovornog organa koje su donesene nakon eliminacije njegove ponude. Ugovorni organ je postupio u svemu u skladu sa načelima zakonitosti, transparentnosti i jednakog tretmana, štiteći budžetska sredstva od preuzimanja obaveza iznad zakonom dopuštenog limita.

U konačnici osporeno rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), a tuženi je za svoju odluku dao jasne i argumentovane razloge.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao nesonovana, to mu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, ne pripada ni pravo na potraživane troškova upravnog spora. Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) donio odluku kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Ljiljana Lalović